

Una decisió salomònica

El nomenament de nous bisbes conciliadors a les diòcesis de Lleida i Barbastro-Montsó ha fet que es respire un aire d'optimisme, després d'anys d'una política obertament anticatalana.

Dalt, l'anterior bisbe de Barbastro-Montsó, Ambrosio Echevarría, que va dur a terme una política obertament anticatalana. A sota, Francesc Xavier Ciuraneta, nou bisbe de Lleida, un ferm defensor de la Conferència Episcopal Catalana.

Fumata blanca al Vaticà. L'esperat relleu dels bisbes de Lleida i Barbastro-Montsó, jubilats des de feia dos anys, es va produir el passat 29 d'octubre. El conciliador Ramon Malla i el bel·ligerant Ambrosio Echevarría seran substituïts a mitjan desembre per Francesc Xavier Ciuraneta i Juan José Omella, respectivament, en una decisió que va més enllà del terreny eclesiàstic. Els nous bisbes hereten les conseqüències d'una política obertament anticatalana que el 1995 va malmetre per decret els 800 anys d'història del bisbat de Lleida, que perdia més de cent parròquies administrativament aragoneses. Neixia l'artificiosa diòcesi de Barbastro-Montsó. No en van tenir prou. Ambrosio Echevarría i una Diputació General d'Aragó aleshores governada pel popular Lanzuela van reclamar l'art originari d'aquestes parròquies que es conserva al Museu Diocesà de Lleida. Un vell conegut de Catalunya, el nunci Lajos Kada, havia d'arbitrar el conflicte: 2 a 0 a favor de Barbastro-Montsó. La Signatura Apostòlica, màxim òrgan judicial de la cúria romana, té l'última paraula després que Ramon Malla apel·lés a Roma per evitar el que en el món de l'art es qualifica de "desastre": la disgregació d'una col·lecció museística amb més de cent anys d'història.

En aquest context, els va arribar l'hora de la jubilació als dos bisbes. Roma no la va fer efectiva. Oficiosament ja se sabia que primer caldria resoldre el contenciós. Tot sembla indicar que el Vaticà ja té sentència i decidirà que l'art ha d'anar a Aragó. Però curiosament mai no s'havia respirat tant optimisme. A ningú no se li escapa que amb Ciuraneta i Omella el papa ha optat per aplicar la llei salomònica. Francesc Xavier Ciuraneta, fins

ARXIU / EFE

ARXIU / EFE

ara bisbe de Menorca, és un ferm defensor de la Conferència Episcopal Catalana. Lleida, i per extensió Catalunya, havien reivindicat el nomenament d'un bisbe català. El que ha estat una autèntica sorpresa és el substitut d'Ambrosio Echevarría, home proper al nunci que sempre ha comptat amb el suport incondicional de Lanzuela. Amb Marcel·lí Iglesias sembla que realment han arribat nous aires a la comunitat veïna: Juan José Omella és un catalanoparlant del Maestrat. Les primeres declaracions dels nous bisbes han estat contundents: "s'ha d'evitar la ruptura entre dues comunitats germanes". Advoquen pel diàleg. I en la mateixa llengua.

El nomenament es va produir en plena setmana dels Premis Octubre. Eliseu Climent insistia a re-

cordar que cal aprofitar "el moment polític tan dolç" que viuen els Països Catalans. Francesc Antich, president balear, li donava la raó: "El nomenament de Ciuraneta com a nou bisbe de Lleida em sembla importantíssim. S'han de reforçar els llaços entre les comunitats catalanoparlants." A la Franja, l'alcalde de Fraga, Vicente Juan, demanava als dos bisbes que no oblidessin la personalitat pròpia d'un territori que la cúpula eclesiàstica es disputa sense atendre la veu dels feligresos. Els pocs que gosen parlar són contundents. Així, l'ex-alcalde de la capital del Baix Cinca, Francisco Beltrán, un home respectat a la Franja, insisteix a qualificar d'error la disgregació del bisbat. "Com a cristià vaig acatar tres vegades la recomanació del bisbe -Ramon Malla- de no mobilitzar la població contra la decisió vaticana d'incloure'ns a la diòcesi de Barbastro-Montsó, però ara me'n penedeixo", va admetre recentment. Guillem Chacón, de l'Institut d'Estudis del Baix Cinca, va més enllà: "El nou bisbe ha de saber que hi ha veïns a la Franja que ens estimem més que l'art es quedi a Lleida".

A l'altra banda de frontera d'aquest fals Babel institucional, el president de la delegació del Segrià d'Òmnium Cultural, Josep Maria Forné, l'home que ha encapçalat les mobilitzacions de la societat civil lleidatana contra la disgregació del Museu Diocesà, anima el nou bisbe a treballar "a favor de l'arrelament de la identitat del país" i a "no tenir cap tipus de complex a anar a la Franja, amb la qual ens uneix una mateixa història i una cultura comuna".

Aquí pau i després glòria? Temps al temps.

Anna Sàez